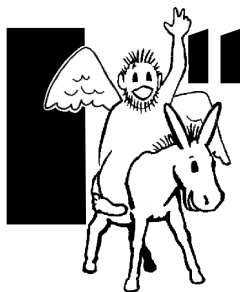

aktivní posele

2022-XXIII. ročník

Děkčinění

„Jsme totiž přesvědčeni, že se člověk stává spravedlivým vírou bez skutků zákona.“

Římanům 3, 28

Milí bratři, milé sestry,

chci dnes krátce připomenout nedávné významné datum. 31. říjen je nazýván Dnem světové reformace. V ten den (1517) vyhlásil Martin Luther svých 95 článků proti překrucování Boží pravdy tehdejší církví. S odvoláním na apoštola Pavla podtrhl, že spása člověka záleží cele na jeho víře.

Všichni lidé zhřešili a nemají slávy Boží. Ale Bůh ve své milosti jim připravil vykoupení, které se stalo v Kristu Ježíši. Člověk je tedy ospravedlněn vírou bez skutků zákona. Tedy ne pro množství dobrých skutků – i při tom všem zůstává hříšníkem, který potřebuje Boží odpuštění – ale pro svou víru v Toho, který naše hříchy vykoupil na kříži.

Den reformace je příležitostí k tomu, abychom ohledali své základy, na kterých stojíme. Základem našeho života je Ježíš Kristus. Jeho oběť života nemůžeme sami ničím doplnit. Na zvěst Kristova evangelia se můžeme jen spolehnout a podle ní uspořádat svůj život a své konání.

Hodně jsem přemýšlel, co pro nás tato skutečnost znamená v dnešní pohnuté a těžké době. V době války na Ukrajině, která musí čelit odporné ruské agresi, ale taky v době ne-

návnosti a ochoty mnohých ke kompromisu se zlem, jen kvůli plynu. Luther kdysi svoje teze publikoval proto, že už nemohl vnitřně potlačit onen tlak Kristova evangelia, které pro něj znamenalo i možnost pronásledování a riziko ohrožení na životě. Neboj se, věř, spolehni se... To je základna Lutherova myšlenkového a věro- učeného zápasu.

Mohlo by se zdát, že podpora Ukrajiny s sebou nese naopak důraz ne na víru, ale na rozhodné činy, které se někomu mohou zdát na hraně. Ale současně platí přece taky to, že i tento zápas, který se odehrává na bitevním poli, musí být podepřen vírou a modlitbou. Každou středu se modlíme za vítězství Ukrajiny a porážku Ruska. Zdá se to někomu černobílé? Ale ono to takové v současnosti opravdu je. Věříme, že dá Pán Bůh dost síly obráncům, těm statečným chlapům, aby svou zemi ubránili.

V neděli 30. října jsem se zúčastnil demonstrace Milionu chviliek pro demokracii na zaplněném Václavském náměstí v Praze. V předvečer Dne reformace zněla centrem Prahy modlitba Páně a svítilo tisíce světél, ať už ze svíček nebo z mobilů. Nádherná atmosféra. Ukrajinská komunita byla po pá-

tečným zděšením velmi povzbuzena. Některé ohlasy ke mně dorazily. Ukrajinci pochopili, že v Česku stále převažují lidé, kteří za nimi stojí, pomáhají jim, mají je rádi ... a spolu s nimi věří...

Víra není jen zbožný cit, stav lidské myšli nebo souhlas s dogmaty, ale uplatňuje se láskou. Víra je přece skrze lásku konající ... (Gal. 5, 6)

Váš Jan Lukáš, farář

Slovo šéfredaktorky

Milí čtenáři Posla,

prožili jsme v uplynulých dnech čas barevných dní babího léta, v nichž jsme se mohli kochat nádherou přírody i posledních slunečních paprsků hrajících si na schovávanou se stíny. Několikrát jsem tou dobou prošla přes rozárium a opakovaně se zastavila u podivně zakrslého a zakřiveného stromu. Prý cedr libanonský, dočetla jsem se na výkladové tabulce. Cože? Ten cedr, jehož obrázky nám vyhledávač poskytne pouze v podobě obrovského vzrostlého rozložitého stromu? Ten cedr, který v biblickém jazyce symbolizuje sílu, duchovní velikost, důstojnost, odvahu? Ten cedr, jehož nejstarší exempláře prý mají přes tisíc let a symbolizují tedy také stálost a vytrvalost? Tady z toho chudáčka že má něco takového vyrůst? Obtížně se mi tomu věří. Srovnávám svou fotku

„z rozárka“ s těmi obry z wikipedie a mám pochybnosti, jestli to třeba není nějaký jiný druh. Rovněž mám obavu, že se mu tady u nás třeba dobře nevede, že není ve svém přirozeném prostředí, že tady nemá dobré podmínky k růstu. Faktem ovšem je, že dožije-li se tisíce let, já to tedy opravdu neuvídím. Musím věřit. A mít naději, že to, co

bylo zasazeno, bude slílit. Že to má v genech naprogramováno. Poroste svým tempem, časem, který neovládá žádný sebepečlivější zahradník a který nepopozene ničí touha vidět mladý strom jako starého zkušeného kmeta, pod jehož větve by se dalo schovat a v nich vydechnout. Tenhle stromek ještě bude muset přežít nejednu bouři a vichřici, aby ukázal tu svou odolnost a sílu.

Kolik situací, kdy nám nezbyvá, než se upnout k naději v dobré budoucí na základě víry v pevné základy dnes kolem sebe máme, do kolika takových se denně dostáváme. Z kolika z těch, které vypadají či vypadaly jako bezvýhodné a „zakrslé“ už nám bylo úzko. Tak úzko, že se nám zdálo, že už není naděje na zlepšení, tak smutno, že nebylo možné věřit v budoucnost plnou jasu a radosti. Cedr – no, spíš cedřík – v rozáriu připomíná, že nejsme těmi, kdo mají budoucnost ve svých rukou. Ukazuje k víře v sílu dobrého základu, pevných kořenů. Připomíná naději na košatý zítřek, i kdyby se nakonec týkal už jiné generace. Držme se jí.

Jana Vrajová

Sborový program na listopad 2022

1. 11. úterý	18.00	biblická hodina	
2. 11. středa	19.00	Sešlost	
3. 11. čtvrtek	14.00	kurz Evangelické fakulty - Dějiny církve	<i>Petr Morée</i>
4. 11. pátek	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
6. 11. neděle	09.00	bohoslužby s večerí Páně	<i>Benjamin Roll</i>
	10.00	beseda s hostem a sousedními sbory	
7. 11. pondělí	16.00	výtvarná dílna	
	18.00	schůze staršovstva	
8. 11. úterý	18.00	biblická hodina	
10. 11. čtvrtek	9.00	Seniorklub	
11. 11. pátek	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
13. 11. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
	13.00	bohoslužby DD Chválkovice	
	14.30	bohoslužby DD Hrubá Voda	
15. 11. úterý	18.00	biblická hodina	
16. 11. středa	19.00	Sešlost	
18. 11. pátek	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
20. 11. neděle	9.00	bohoslužby	<i>Daniel Tomeš</i>
21. 11. pondělí	16.00	výtvarná dílna	
22. 11. úterý	18.00	biblická hodina	
24. 11. čtvrtek	14.00	Seniorklub	
25. 11. pátek	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
27. 11. neděle	09.00	bohoslužby s. VP - 1.adventní neděle	<i>Jan Lukáš</i>
29. 11. úterý	18.00	biblická hodina	
30. 11. středa	19.00	Sešlost	
2. 12. pátek	17.00	dorost	
	18.00	mládež	
3. 12. sobota	15.00	setkání s V. Vackem	
4. 12. neděle	09.00	bohoslužby s VP - 2.adventní neděle	<i>Jan Lukáš</i>

každou středu v 18.00 – modlitby za Ukrajinu
každý čtvrtek v 18.00 – modlitební kruh žen

Zpráva z říjnové schůze staršovstva

Na úvod schůze přečetl br. farář pobožnost, kterou připravil Bohdan Gallat – z kázání br. faráře Jana Nohavici na Žalm 130.

Následovala příprava na besedu s bratrem Lubomírem Červenkou a sestrou Hanou Honsnejmanovou na neděli po bohoslužbách 16. 10. K diskusi byla otevírána témata o stavu sboru: analýza současného stavu, duchovní stav sboru a materiální stav sboru.

Některá témata z diskuse:

Vztahy ve sboru: jsme velký sbor, ve sboru jsou skupiny, které proti sobě nebrojí, fungují vedle sebe.

Vztahy s městem, veřejností: postupně se lepší, rozvíjí, misijní aktivity (byly kurzy ALFA, chceme na ně navázat), otevíráme prostory pro různé aktivity, akce (koncerty, atd.), více propagujeme, plánovaná rekonstrukce může být příležitostí k uvádění ve známost. Umíme však mluvit o své víře? Předávat i slovně a učit děti formulovat svou víru?

Vztahy k okolním sborům: jsou založené na vztazích konkrétních lidí (v Hranicích, v Prostějově).

Jak vidíme stav sboru za 6 let?

Co chceme, aby bylo zdrojem našeho financování? Významným zdrojem musí být obětavost členů (nájem z Nákla tvoří jen minimum).

Hodnocení uplynulého období: Hovořili jsme o proběhlém sjezdu mládeže. Na koncert D. Juna přišlo asi 50 osob, propagace koncertu se projevila. Proběhl webinář o připravované restrukturalizaci seniorátů (místo současných 13 je plánováno 7), webinář je možné shlédnout na webu církve. Změny se dotknou zejména seniorátů v Čechách. Náš seniorát se měnit nebude. Pěkné bylo setkání k 100 letům

sboru v Přerově, na programu byla i kantáta Plující ZOO. V Suchdole nad Odrou se konalo setkání u příležitosti 170 let kostela – zúčastnily se okolní sbory, příbuzné církve, kostel byl zaplněn. Tato mezisborová setkání jsou velkým povzbuzením pro menší sbory.

Harmonogram na příští období:

Připravuje se setkání s farářem Vackem (plán na sobotu 3. 12., aby se mohli setkat nejen muži při svém pravidelném setkání).

Hledáme hlavní pořadatele pro vaření punče, burzy – před koncertem Oborohu 11. 12. 2022.

Sborový pobyt v Herlíkovicích v 5.–8. 5. 2023 – zatím se přihlásilo 36 lidí, rezervovali jsme 50 míst. Na konci února budeme vybírat zálohu.

Technické záležitosti:

Je připravena rekonstrukce sprchového koutu a nákup pračky do horního patra fary. Je třeba vybrat nový kombinovaný sporák do vikárky.

Rekonstrukce kostela: Projektové práce se dokončují, čekáme na část krovů. Do konce roku musíme udělat výběrové řízení na zhotovitele.

Grantová komise: Grantová komise jedná o grantech ve městě, na památkovém úřadu. Hledá vhodnou komunikaci směrem k menším dárcům a směrem do sboru. Je založený FB. Probíhají jednání s ústředím ČCE, jednání s Jeronýmovou jednotou. Nyní je již také nutné vyslat signál běžným členům sboru, že práce s finanční potřebou už se rozbíhají, zahájit kampaň k vybírání financí. Připravují se články do Posla. Budou spuštěny nové webové stránky i s informacemi o plánované rekonstrukci. Grantovou komisí vede O. Holubec. členo-

vé: O. Holubec, M. Vraj, J. Jurečka, J. Ruml, T. Hromádka, D. Lukášová (za stavební komisi D. Batla, P. Brtník), poradně se zapojují i další.

Žárovky v kostele: Technická komise prověří nákup žárovek do světel v horním sále, které by vyhovovali tvarem a byly úsporné. V současné době žárovky svítící nahoru oslňují varhaníky.

Na sborové auto je potřeba zakoupit zimní pneumatiky.

Konvent 22. 10. 2022 v Přerově:

Staršovstvo odsouhlasilo změny v církevních řádech navržené pro schválení na konventech i na synodu.

Na konvent budou vysláni za náš sbor: br. farář Jan Lukáš, br. kurátor Marek Vraj, Adéla Gabrielová, Jana Vrajová, náhradníci: Věra Schnaubelová, Daniel Batla, Eva Palová, Jiří Jurečka

Příprava rozpočtu: Návrh připraví podle minulého T. Hromádka. Technická komise doplní o částky spojené s rekonstrukcí, dále je třeba pamatovat na česko-americkou konferenci, opravu varhan.

Česko-americká konference: olomoucký sbor zajišťuje organizaci partnerské konferen-

ce, která se bude konat v našem sboru od neděle 9. do čtvrtku 13. 7. 2023. Mnoho věcí je již připravených, ale spousta věcí zůstává otevřených. Probíhají jednání s ústředím.

Různé:

V Olomouci teď aktivně operuje korejská sekta Sinčchondži, která útočí zejména na mladé křesťany, vydává se za křesťanskou církev a nabízí jim duchovní růst. I v této souvislosti znovu navrhuje formulovat podnět na konvent týkající se celoseniorátní práce s mládeží, konkrétně hledání seniorátního faráře pro mládež. Dále navrhuje věnovat problematice sekt i program v mládeži – P. Chovancová osloví přednášejícího na některý z volných termínů.

Snažíme se šetřit energiemi – začali jsme v malém sále topit jen jedněmi kamny. Je třeba kontrolovat zavírání dveří.

Doporučujeme opět instalovat závěs ve velkém sále, který by zamezil úniku tepla.

Staršovstvo ukončilo schůzi v 21:15 písní Když soumrak zhasí světlo (EZ 660).

Podle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla zpracovala Adéla Gabrielová

Narozeniny v listopadu

2. 11.	Růžena Vrajová	14. 11.	Alžběta Vrajová
5. 11.	Danuše Coufalová	18. 11.	Pavel Častulík
5. 11.	Milada Sťahelová	21. 11.	Eva Bartušková
6. 11.	Pavel Sťahel	28. 11.	Marie Zbořilová
7. 11.	Miroslav Kopeček	30. 11.	Josef Vraj
10. 11.	Věra Hromádková		

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, od 71 každý rok. Respektujeme, pokud nahlásíte redakční radě Posla, že si zveřejnění nepřejete.

„Požehnaný jsi v chrámu své svaté slávy, nade vše velebený a přeslavný navěky! “

Olomoucký evangelický sbor čeká v příštích několika letech velmi náročná oprava fasád a střech kostela a fary. Ve staršovstvu se shodujeme, že tak velká investiční akce je na jedné straně výzvou s mnoha riziky, zároveň se však může stát i významnou příležitostí, jak se jako sbor setkat u společného díla.

Každá vážně míněná rekonstrukce musí vždy začít hlubokým poznáním minulosti stavby. Rozhodli jsme se tedy zahájit v Poslu pravidelný cyklus článků věnovaných dějinám olomouckého evangelického kostela. Nepůjde však jen o nezázivné popisy stavebních technologií a postupů, nýbrž se pokusíme téma zasadit do širšího kontextu dějin evangelické přítomnosti v Olomouci. Příběh je to totiž velmi barvitý a často napínavý.

Naše rekonstrukce se pozoruhodně shoduje s obnovou jiného protestantského kostela – bývalého luterského, tzv. červeného kostela na třídě Svobody, který se po dlouhých desetiletích konečně dočkal své rehabilitace, a s nímž se do jisté míry také pojí dějiny našeho sboru.

Příběh kostela I.

Pro protestantský, případně evangelický náboženský život je klíčové datum 13. října 1781, kdy vyšel Toleranční patent císaře Josefa II., který umožňoval v rakouské monarchii sloužit protestantskou (kalvínskou i luterskou) a pravoslavnou bohoslužbu. Asi od roku 1785 se i v tehdejší olomoucké vojenské pevnosti začaly pořádat domácí protestantské bohoslužby v soukromých bytech důstojníků hlásících se k tomuto vyznání. Nejbližší (německý) evangelický sbor s řádným farářem byl až v Brně. Řádnou bohoslužbu tak v Olomouci sloužil brněn-

V širším kontextu se rovněž pokusíme představit autora dostavby našeho kostela – architekta Otto Kuhlmana, jehož životní dílo zaznamenalo pozoruhodný vývoj zejména v Německu a Rakousku, ale patří k němu i několik staveb protestantských kostelů na našem území.

Mezi námi jsou mnozí pamětníci leckterých a často klíčových událostí v dějinách našeho sboru. Pro mnohé z nás je však naše vlastní historie zahalena tajemstvím. Poznat svou minulost nám může umožnit lépe pochopit naši současnost, poodhalit, kdo vlastně jsme a kde jsme se tu vzali. A nezapomenout, že stavitelům chrámu nešlo primárně o to ukázat, že si v době mezikonfesionálních a národnostních půtek „taky umí postavit kostel“, nýbrž vytvořit místo pro sdílení živé víry, jehož základním kamenem je Kámen pomoci (Eben-ezer) s odkazem na vděčný Samuelův výrok – „až potud nám pomáhal Hospodin“ (1. Sam, 7,12).

ský farář Michael Tekusch až v lednu 1811 pro asi 200 účastníků v největší posluchárně lycea v přízemí dnešní Cyrilometodějské teologické fakulty v Univerzitní ulici a konala se od té doby dvakrát ročně. Věřících v Olomouci přibývalo až k počtu přes 300 osob a bylo nutné najít vlastní bohoslužebný prostor. Když pak v roce 1820 opustila rakouská armáda kapli Božího těla v bývalém Jezuitském konviktu (na stejném místě se nachází dosud), poskytla tento prostor olomoucká městská rada do bezplatného užívání právě k účelu protestantských, židov-

ských a pravoslavných bohoslužeb. Úplné náboženské svobody s možností budovat si vlastní svatostánky se (nejen) evangelikům v Rakousku dostalo až po vyhlášení nové Ústavy v roce 1861. Řady protestantů se začaly rozrůstat a v roce 1877 schválila vrchní církevní rada ve Vídni zřízení společného samostatného sboru augsburského vyznání pro Olomouc (Olmütz) a Šumperk (Mährische Schönberg) s nově instalovaným farářem Janem Dědicem. V souvislosti se zrušením olomoucké pevnosti (oficiálně až 1886, ale fakticky už po roce 1875) se v Olomouci začali objevovat i evangelici českého jazyka. Zprvu navštěvovali společné německojazyčné bohoslužby v kapli Božího těla. Časem však národnostní neshody vedly k rozdělení obou protestantských komunit na dva samostatné sbory. Němečtí luteráni pak úspěšně realizovali projekt svého kostela (tzv. červeného) od stavitele Franze Böhma a architekta Maxe Löwa z Brunšviku na dnešní třídě Svobody (dokončen 1902). Tehdy ovšem také opustili kapli Božího těla

a před českými evangeliky vyvstal palčivý problém, kde se scházet k bohoslužbě, neboť možnost užívat nový červený kostel jim

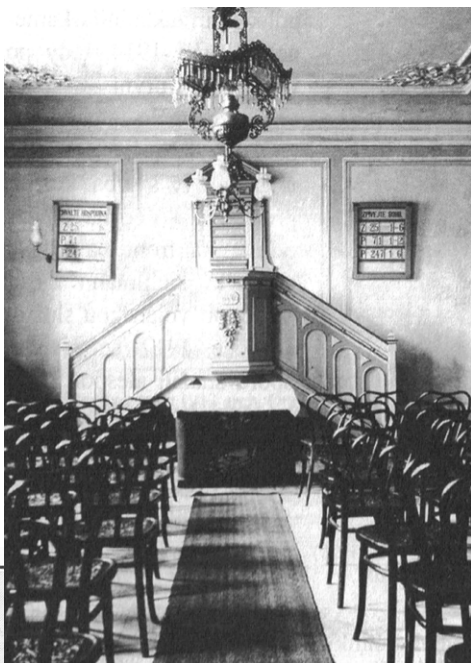
Sborový dům a fara, 1903

němečtí luteráni striktně odmítli. Hned v roce 1902 se tak začíná řešit vznik vlastní modlitebny s farou. A hned v samotném počátku se také zvažuje možnost rozdělit stavbu na více etap – nejprve zřídit sborový dům s modlitebnou a teprve později – s lepším finančním zázemím, dostavět kostel se zvonice. Zvolena byla parcela v předpolí Hradské brány zbořené v roce 1876 v souběhu Marschall

Strasse (dnes Husova) a Laudon Strasse (dnes Komenského). Stavba začala na jaře 1903 a svému účelu začala sloužit na začátku roku 1904. Vznikl tak první *Sborový dům s Betlémskou kaplí Husovou*. Obdélková patrová budova s výraznou historizující štukovou fasádou v gotizujícím stylu měla v patře faru a kancelář a v přízemí bohatě štukově zdobenou modlitebnu. Z finančních důvodů se do interiéru nepořídily lavice, ale židle zn. Thonet z ohýbaného dřeva, na kterých při kávě a čaji, při biblických hodinách,

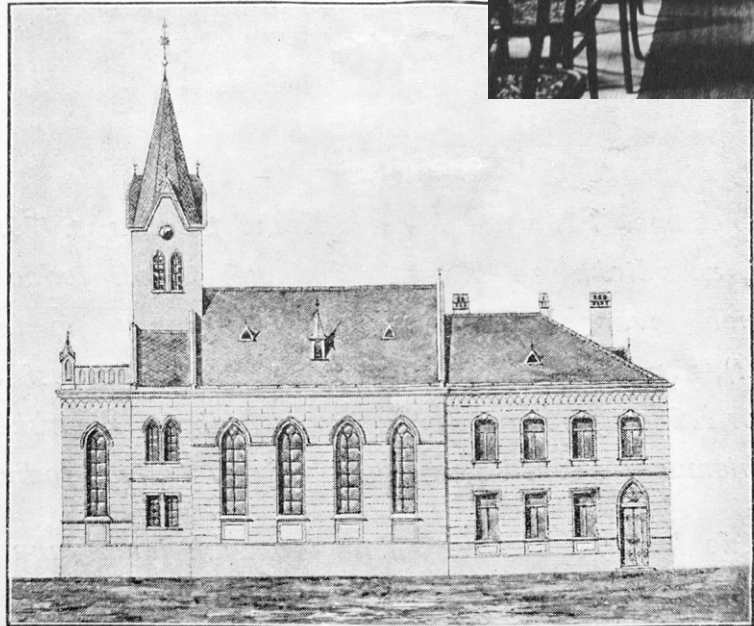
schůzích staršovstva, dětí a mládeže sedíme dodnes. V popředí stála vyvýšená kazatelna s dvojitým schodištěm a před ní stůl Páně. Jako stavebníci jsou v archivních materiálech uvedeni olomoucký stavitel Cyril Knor, první vikář (1898–1906) a první farář (1906–1934) olomouckého evangelického sboru František Prudký a první kurátor sboru Jan Dvořák. Paralelně se stavbou Sborového domu vznikl i projekt přístavby kostela. Měl neogotickou jehlancovou věž s okny do zvonice v lomených obloucích a půdorysně i hmotově se v podstatě shoduje se stavem, který se však začal budovat až v roce 1912.

Betlémská kapele Husova, dnes sál faráře Prudkého

Pokračování příště

Alexandr Jeništa

Ref. chrám P. Jednoty Českobratrské v Olomouci.

První projekt přístavby kostela ke sborovému domu s modlitebnou z roku 1904

Posvátné umění v nesvaté době České sakrální umění 1948-1989

Olomoucké Muzeum umění od konce října představuje velkou výběrovou výstavu, která se zaměřuje na sakrální umění vzniklé na našem území v době trvání komunistického režimu. Křesťanství bylo v historii významným inspiračním zdrojem a iniciátorem vzniku výtvarných děl. Sakrální umění v sobě zahrnovalo všechna výtvarná odvětví a reprezentovalo hlavní myšlenkové proudy doby. Nástup komunistického režimu po druhé světové válce však vedl mimo jiné k naprostému potlačení křesťanských církví a s ní i výtvarných projevů s duchovním obsahem. Přesto a navzdory této době vznikaly sakrální realizace vysoké výtvarné a teologické úrovně, a to jak v katolickém, tak v evangelickém prostředí. Výstava ukáže, jak novodobé výtvarné přístupy pronikaly do kostelních interiérů, například v pracích Ludvíka Kolka, Mikuláše Medka, Otmara Olivy, Miroslava Rady, Miloslava Troupa, Vojmíra Vokolka a dalších. Nám nej-

bližším příkladem takové tvorby je samozřejmě projekt a realizace rekonstrukce interiéru našeho kostela od architekta Josefa Bartáka (1987), s minimalistickým monochromním čelním reliéfem, stolem Páně a pís-kovanými bočními vitrážemi od olomouckého výtvarníka Pavla Herynka, které jsou na výstavě rovněž zastoupeny.

Součástí výstavy je i bohatý doprovodný program, který se zčásti odehraje právě i v našem kostele. V již adventním čase zde vystoupí kapela Oboroh, jejíž zhudebněné biblické žalmy jsou již od konce osmdesátých let 20. století živou posilou mnoha křesťanům napříč denominacemi. Koncert se koná v neděli 11. prosince v 18 hodin.

Výstavu Posvátné umění v nesvaté době můžete navštívit denně kromě pondělka v Trojlo-dí Muzea moderního umění v Denisově ulici. Výstava symbolicky potrvá až do Velikonoc a skončí 9. dubna 2023.

Více informací na www.muo.cz

Ivan Sobotka, David a Goliáš, 1973, kostel Nanebevzetí Panny Marie v Klecanech, foto: Markéta Lehečková

Návštěva z PC USA

V říjnu jsme měli v našem sboru vzácnou návštěvu – dva zástupce PC USA Alethii White a Luciana Kovace, kteří náš sbor navštívili spolu s náměstkem pro vnější vztahy ČCE Gerhardem Frey-Reininghausem.

Společné rozhovory jsme začali nad výtečnou svičkovou, kterou připravil bratr farář Lukáš, pak jsme se za nádherného počasí babího léta prošli Olomoucí - a poté diskutovali s naší přípravnou skupinou o plánování partnerské konference mezi evangelickou církví a presbyteriální církví v červenci 2023 v našem sboru. Nabídli nám svou pomoc zejména při propagaci konference mezi mladými lidmi v presbyteriální církvi v Americe.

Je před námi spousta práce, prosíme o modlitební podporu, ale rádi uvítáme i nové spolupracovníky v týmu či nabídky ubytování v rodinách ať už českých účastníků, nebo i těch z USA. O společně strávený čas v rodinném prostředí bývá tradičně velký zájem, pokud můžete své domovy otevřít,

jistě budete obohaceni přátelstvím a radostí ze společenství i jako hostitelé. Termín konference je 9.–14. 7. 2022.

Těšíme se na obohacující setkání a smysluplné diskuse nabízející porozumění mnoha kulturním odlišnostem již teď!

jk

PARKOVÁNÍ

Léta jsme směli využívat dvě parkovací místa před našim kostelem na Husově ulici za roční poplatek 1000 Kč. Tuto částku jsme vnímali jako kompenzaci za nepříjemnosti spojené se stavbou náplavky a zrušení příjezdu k fáře Blahoslavovou ulicí. Letos v červnu nám bylo oznámeno, zrušení osvobození od úhrady místního poplatku. To by znamenalo roční úhradu za obě parkovací místa ve výši 102 200 Kč. Ihned jsme podali novou žádost o osvobození. Nebyli jsme v tom sami, spojili jsme síly i s dalšími církvemi, kterých se toto

opatření týkalo a podali žádost také společně. Až nyní po volbách se dostává toto téma na zasedání zastupitelstva. Není doposud jasné, zda bude vytvořen nový seznam organizací, které by byly osvobozeny nebo zda se rozhodne město řešit situaci pomocí kompenzací. Do doby, než se rozhodne však nejsme úhrady zbaveni a každý den nás stojí 250 Kč.

Proto jsme se rozhodli parkovací místa zrušit. Dále však v této záležitosti jednáme a věříme, že se najde řešení vzniklé situace.

Marek Vraj

Kalendář ČCE 2023

Z ústřední kanceláře naší církve přišla opět nabídka nástěnných kalendářů na rok 2023 s fotografiemi našich kostelů. Kalendář můžete objednávat ve farní kanceláři. Je to i vhodný vánoční dárek, cena je 89 Kč/kus.

V úvodu kalendáře čteme slovo synodního seniora Pavla Pokorného:

Milí přátelé, sestry a bratři, dívám se na kostely, modlitebny a sborové domy. Většinou jedinečné stavby. Mnohé jsou krásné. Mnohé utvářejí charakter obce

nebo městské části. Co je čeká?

V příštích letech se bude naše církev proměňovat. Zmenšovat? Některé budovy už nebudeme potřebovat?

Bude záležet na tom, zda se budeme chtít scházet ke společným shromážděním. Nejen každý sám pro sebe, ale společně naslou-

chat slově Písma svatého a kázání, spolu se modlit, zpívat, společně se dělit o chléb a víno.

Lubomír Červenka u nás na kazatelně

V neděli 16. 10. jsme měli na kazatelně hosta – bratra faráře Lubomíra Červenku z Hodslavic. Spolu s ním přijela též seniorátní kurátorka sestra Hana Honsnejmanová, která se spolupodílela na pořadu bohoslužeb. Oba hosté jsou členy ekonomicko-strategické komise našeho seniorátu a vedli rovněž následnou diskusi se zájemci z řad o budoucnosti našeho sboru.

Děkujeme za setkání i podněty k přemýšlení!

ju

Děkujeme všem, kdo ochotně slouží svými obdarováními v církvi!

Duchovní cvičení v Kostelním Vydří

Ve dnech 26. 9. až 29. 9. 2022 se konalo v Kostelním Vydří duchovní cvičení určené pro pracovníky v sociálních službách pod vedením karmelitána bratra Antonína. Celkem přijelo jedenáct sester a bratří nejen z naší církve. Názvem setkání bylo: **Hledám Tvoji tvář, Pane můj.**

Celkem jsme absolvovali šest přednášek. Následovalo hodně času, který byl určen k soukromému rozjímání o slyšeném. Vzhledem k tomu, že je velmi obtížné sdílet skrze článek v Poslu atmosféru přednášek, pokusím se alespoň zachytit jednotlivé otázky, které z nich vyplývaly:

1) Co tu děláš, Eliáši? (Otázka úvodního setkání vycházela z rozhovoru Eliáše s Bohem po zápasu na Karmelu. Pro nás byla otázkou směřující k osobnímu formulování očekávání významu duchovního cvičení pro každého z nás individuálně.)

2) Proč si Pán Ježíš vybral nedokonalé učedníky? (Seznámení s chybami jednotlivých učedníků a jejich cesta k pokoře. V následném rozjímání jsme se konfrontovali s vlastními pochybeními.)

3) Proč o to usiluješ? (Význam modlitby pro duchovní život.)

4) Jak pracujeme s emocemi? (Ježíš – člověk. Biblická ukázka Ježíšových emocí jako doklad jeho lidství.)

5) O co usilují? (Povolání ke SVATOSTI)

6) Jak se cítí Duch svatý ve mně? (Závěrečná přednáška o Duchu svatém a vyslání učedníků.)

Součástí setkání byl také čas na odpočinek nebo osobní rozhovory. Uvědomil jsem si, jak je pro mne důležité vyhradit si alespoň jednou ročně čas na zastavení, odpočínání a naslouchání.

Luba Vraj

Soustředění Consonare

Na přelomu září a října se někteří členové olomouckého tubačského uskupení Consonare setkali v Kateřinicích u Vsetína na společném víkendovém soustředění. To probíhalo v domě rodiny Kovářových, kteří rovněž přišli s nápadem uskutečnit víkendové setkání s nácvikem, a s pozváním doprovodit poté v neděli bohoslužbu v Horním sboru na Vsetíně. Celý víkend byl velmi vydařený, obohacující, plný hraní a nácviků, během nichž jsme do našeho repertoáru zařadili i několik nových písní. Nechybělo ani společné povídání u dobrého jídla nebo zábava u deskových her a stolního tenisu. Během víkendu jsme taktéž navštívili dřevěný toleranční kostel ČCE ve Velké Lhotě, kde pro nás byla domluvena i poutavá komentovaná prohlídka, a mohli jsme obdivovat i výhledy z valašských kopců a krásy

podzimem zbarvené přírody. V neděli náš soubor Consonare doprovodil písněmi celou bohoslužbu díkyvdání a na závěr zaznělo i několik plánovaných i neplánovaných přídavek, z nichž jeden byl pro nás netradičně spojen i se sólovým zpěvem. Členové tamního sboru s nadšením přivítali první návštěvu tubačského souboru na svých bohoslužbách a tímto hudebním doprovodem byli velmi potěšeni. Z jejich sboru vyřizujeme i srdečné pozdravy. Jsme velmi vděční za otevřené dveře a zázemí, které nám Kovářovi poskytli a umožnili tak společný nácvik, ale i společenství a prohloubení našich vzájemných vztahů. Máme naději, že do budoucna se podaří takovýchto víkendových soustředění uskutečnit více.

Natalie a Tomáš Koutečtí

Z kázání Jany Hojné na text Abakuk 3, 17-19:

„Nezapomínejme ale na to, že Hospodin nezasahuje vždycky tak, jak bychom si přáli, ani v čase, který bychom si představovali. Ani mezi počátečním strachem a závěrečným jásosem Abakukovy modlitby se neudálo vůbec nic. Hospodin nezasáhl. Hospodin mlčí. Prorok se však v modlitbě rozpomíná na Boží zásahy v životě svého národa i ve svém životě. Tolikrát nás přece Hospodin nesl, vysvobozoval, vytrhoval z ohrožení. Tolikrát nám odpouštěl naši nevěrnost, tolikrát se nad námi slitovával. A tohle rozpomínání mu přináší novou naději pro přítomnost i budoucnost. Přestává lpět na svých představách a upíná se k Bohu a jeho možnostem. Vzdává se svých sil a vyznává: „Panovník Hospodin je moje síla.“ Začíná žít ne ze strachu, ale z víry.

A víra mu dává do srdce i do úst to zvláštní, obdivuhodné vyznání. „I kdyby fíkovník nevypučel, réva nedala výnos, selhala plodnost olivy, pole nevydala pokrm, z ohrady zmizel brav, ve chlévech dobytek nebyl, já budu s jásosem oslavovat Hospodina, jásat k chvále Boha, který je má spása ...“ Prorok sobě i nám staví před oči tvrdou realitu našeho pozemského života. I její nevyzpytatelnost a možné ohrožení všeho, co až dosud bylo samozřejmou součástí našeho života.

Nejistota budoucnosti je i pro nás až příliš reálná. A do ní zní Abakukovo „I kdyby...“ Proti představě zhroucení všech vnějších jistot staví jásosem a chválu. Já budu jásosem oslavovat Hospodina, jásat k chvále Boha, který

je má spása.“ V něm je moje budoucnost, moje záchrana, moje síla. Ten, který v předchozí kapitole přiznává, „jakoby kosti zachvátil mé kosti, podlamují se pode mnou nohy,“ najednou zpívá „Učinil mé nohy hbité jako nohy laně“. „Po posvátných nádvořích mi dává šlapat“ – co jiní okolo mně uctívají, co považují za maximum důležitosti a spokojenosti, to já mohu přejít bez zastavení, protože mám jiný cíl, jiné hodnoty.

Sestry a bratři, potřebujeme slyšet tuto Abakukovu modlitbu. Potřebujeme zpívat jeho píseň. Jeho podmíněčné „i kdyby“ má patřit i do našeho slovníku víry. I kdyby šly ceny závratně nahoru a ekonomika i energetika se hroutila, i kdyby došly suroviny, i kdyby se národy daly do pohybu, množily se teroristické útoky, rozšiřovaly se válečné konflikty, i kdyby lidstvo ohrožovaly další pandemie nebezpečných chorob, i kdyby opadal zájem o Boží Slovo a umenšovala se shromáždění věřících, já budu přesto oslavovat Hospodina, který má můj život i životy celého lidstva ve svých rukou. Budu jásat k chvále Boha, který je má spása.

Budu si připomínat Boží „i kdyby“, jak je slyšel prorok Izaiáš: „Copak může zapomenout žena na své pachoľátko, neslitovat se nad synem vlastního života? I kdyby některé zapomněly, já na tebe nezapomenu. Hle, vyryl jsem si tě do dlaní.“ Hospodin na nás nezapomněl. Jsme vyryti do Jeho dlaní hřeby Kristova kříže, trny z jeho tnové koruny. On

v Kristu ukázal, že nepotlačuje zlo jen zlem, ale že se rozhodl proměnit zlo láskou. V něm je naše spravedlnost, On dává sílu žít z víry v jeho zaslíbení.

Vidíme kolem sebe mnoho znejistěných lidí. Jejich nálada, strachy a úzkosti jsou přiměřené titulům ve zprávách. Rozčilují je komentáře na sociálních sítích. Hroutí se, když se lidé nechovají podle jejich představ. Jsou ochotni čím dál arogantněji prosazovat svůj zaručeně správný názor. Svět nezakotvených lidí se dotýká a ovlivňuje i nás a naše rodiny.

Abakukovy verše nás zvou k tomu, abychom žili nejen z toho, co fyzicky máme

a z toho, jak na nás působí naše okolí, ale také z toho, čemu a komu věříme. Vždyť spravedlivý žije z víry. Náš život čerpá nejen z jídla a pití, levných energií, z lidských vztahů, ale ze samého zdroje života – z Boha, z Božího Slova, z Jeho Ducha. V něm je zakotvení našeho života. V něm je plnost, kterou jinde nenajdeme. Díky tomuto zdroji může skrze nás pronikat do našeho světa něco nového, nečekaného, jiného, nadějného. Můžeme infikovat lidi kolem sebe vyrovnaností, klidem, odvahou a ochotou k pomoci i k případnému uskromnění. Můžeme stavět hráz panickým a pesimistickým prognózám i lživým fámám.“

Celoživotní vzdělávání EF UK Praha v Olomouci

V našem sboru pokračuje zimní semestr celoživotního vzdělávání Evangelické fakulty UK Praha. Tématem je historie naší církve, přednáší Dr. Peter Morée.

Následující přednášky:

- 1. prosince 2022 – rok 1968
- 12. ledna 2023 – rok 1989

Všichni jsou srdečně zváni!

Vás srdečně zve na náš

Vánoční dobrotrh s punčem

NEDĚLE 11. PROSINCE 2022

Od 16 do 18 hodin

Olomouc Blahoslavova 1

*Výtěžek bude věnován partnerskému středisku
Diakonie v Rýmařově-domovu seniorů D. Moravice.*

*DOBROTRH je DOBRÁ příležitost zakoupit si DOBRÉ věci
ručně vyrobené za DOBRÝM účelem, ochutnat DOBROTY
nebo se jen setkat před koncertem.*

**V 18 hodin Vás zveme ke koncertu kapely
OBOROH v našem kostele.**

Adventní burza 2022

se bude v našem sboru konat:

27. listopadu – 1. adventní neděli v 10 hodin

a

**11. prosince – 3. adventní neděli odpoledne v 16 hodin
ve velkém sále našeho kostela**

Děkujeme vám, že letos opět burzu podpoříte,
výtěžek bude opět věnován Domovu seniorů
Diakonie v Dolní Moravici.

Děkujeme!

Diakonie
Českobratrské církve evangelické

POZDNÍ SBĚR

*Život nám plyne
děj se nám vine
je čas zůstat stát
mlčet a děkovat*

*Sečíst své hříchy
zbavit se pýchy
v lásce a míru
obejmout víru*

*Stále a zas
zklidnit svůj hlas
nacházet slova
znova a znova*

*Slovy se domluvit
pohládit, omluvit
nalézt klid
a zlé si odpustit*

*V těchto okluzích
beze všech iluzí
krásně se vznášet
a křivdy zhášet*

*To čeká člověka
který Boha čeká
už jako dítě
denně na úsvitě*

*Než slunce rozsvítí
zlatavou září
člověk i kvítí
se rozjasní v tváři*

*Stáří je věk
lidského bytí
stáří je také lék
k věčnému žití*

*Kde zůstává naděje
přichází i víra
a než se naděješ
kruh se uzavírá*

*V laskavém obětí
stulený v klínu
skrýváš své dojetí
a vyznáváš vinu*

*S velikou radostí
očekáváš tiše
oblažen milostí
nekončíš v pyše*

*Vnořený do slasti
vesmírné lásky
vzdáváš se v rychlosti
své lidské masky*

*Duch svatý tvoří
tvé nové bytí
představy boží
Božím vlnobitím*

*Tvé oči vidí
co dříve nevidělý
tvé uši slyší
co dříve neslyšely*

*To všechno připravil
Pán Bůh svým dětem
proto nás obdařil
už zde v tomto světě*

*Lásku svou prolomil
mezi své věrné
a tím se projevil
nadějně, láskyplně, věrně...*

*Pavel Janošík st.***Kontakty na zástupce sboru:**

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Marek Vraj:	605 224 814	m.vraj@volny.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com
Úřední hodiny ve farní kanceláři: Úterý 9–11 hod (br. farář Jan Lukáš) Pátek 9–11 hod (N. Batlová)	Kdykoliv jindy je možné setkání podle telefonické nebo mailové domluvy.	

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 2302116008/2010

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel
2022-XXIII. ročník**Redakční kruh:**

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Noemi Batlová

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky pošlete na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 10. 2022

Vyšlo: 6. 11. 2022

Uzávěrka příštího čísla: 15. 11. 2022

<http://www.olomouc.evangnet.cz>